

ŠEST PREBIVALIŠTA SOTONE

SADRŽAJ

UVOD

- I. PRVO PREBIVALIŠTE: TRON BOŽIJI
- II. DRUGO PREBIVALIŠTE: EDENSKI VRT PREKRIVEN DRAGIM KAMENJEM
- III. TREĆE PREBIVALIŠTE: ATMOSFERSKA NEBESA (NEBESKI PROSTORI)
- IV. ČETVRTO PREBIVALIŠTE: ZEMLJA
- V. PETO PREBIVALIŠTE: BEZDAN (AMBIS)
- VI. ŠESTO PREBIVALIŠTE: OGNJENO JEZERO

Sva prava su pridržana. Ni jedan deo ovog rukopisa ne sme se objavljivati ni u kakvoj formi bez odobrenja od strane izdavača, osim u obliku kratkih citata u revijama ili profesionalnim radovima.

Svi citati iz Pisama, za ovaj Srpski prevod, uzeti su iz "Varaždinska Biblija", (I. Izdanje, Varaždin, 2012), u izdanju Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, pa su potom prebačeni na "ekavicu" za potrebe ovog prevoda, (to "prevođenje" izvršeno je uz pomoć Savremenog Srpskog Prevoda Novog Zaveta u izdanju Hrišćanskog Evangelizacionog Centra iz Bačkog Petrovca).

ŠEST PREBIVALIŠTA SOTONE

UVOD

Svrha ove studije je da se uđe u trag, da se isprati "karijera" Sotone, njegovo kretanje. Najbolji način da se to učini jeste posredstvom šest njegovih prebivališta, šest mesta na kojima je on prebivao i živeo, živi sada ili će tek da živi u budućnosti.¹ Ovih šest prebivališta poredani su hronološkim redom. Prva dva prebivališta Sotone u ovom trenutku su prošlost; treće prebivalište jeste njegovo sadašnje prebivalište; a poslednja tri prebivališta sada su još uvek budućnost.

Ezekiel 28 sadrži prva dva istorijska prebivališta Sotone. U stihovima 1-10, Ezekielu je rečeno da se obrati čoveku kojeg on naziva **knez Tirski** (28:2). Ukoliko bi se neko vratio natrag u dane Ezekielu i napravio jedan pregled političke i ekonomske situacije toga doba, jako brzo bi otkrio da ova osoba koju Ezekiel naziva, **knez Tirski**, ostatak sveta u tom vremenu naziva kraljem. Pa ipak iz nekog razloga Bog je tom čoveku dao titulu nižeg ranga – ne onu koju stvarno ima, "kralj", već ga naziva knezom.

Osoba koja je sedila na Tirskom tronu u velikoj je meri kontrolisala morski promet mediteranom. Ukoliko je neko bio trgovac koji živi u Asiriji, ili Vaviloniji, i ukoliko je želeo da transportuje svoju robu do Grčke, ili do Rima, prva stvar koju je trebao da napravi je, da donese svoju robu u nekakvoj karavani kopnenim putem, u lučki grad Tir. Po ulasku u Tir bilo je potrebo da se tamo plate nekakve lučke takse. Novac od svih tih taksa i poreza ulazio bi u riznicu **kneza Tirskog**. Sada kada su te sve stvari bile unutar grada, sledeći korak je bio da se uzme u najam neki od Tirskih brodova, kod **kneza Tirskog**, a novac od tog najma opet je odlazio u riznicu tog čoveka. Nadalje, samo Tirskim mornarima je bilo dopušteno da plove na ovim brodovima i osoba koja bi unajmila sve te mornare, unajmila bi ih od **kneza Tirskog**. Stoga je uistinu veliko bogatstvo ulazilo u riznicu ovog čoveka. Čak i izuzetno bogati kraljevi Izraela, poput Salomona i Jehošafata, morali su da uđu u ovakav tip trgovačkog sporazuma sa **knezom Tirskim**. Ovako veliko bogatstvo sa sobom je nosilo veliku moć i autoritet.

Došlo je dan u životu ovog čoveka kada je on počeo na pogrešan način da razmišlja o svojoj mudrosti, o svom autoritetu, o moći koju ima, o sopstvenom zdravlju; sve ove stvari

ispunile su ga i preplavile ponosom. Ovaj ponos odveo ga je u to da proglasi sebe božanstvom: ***Ja sam bog; sedim na prestolju božijem, u srcu mora*** (stih 2a). Upravo zbog ovog ponosa, koji ga je odveo u to da proglasi sebe božanstvom, osuđen je u stihovima 1–10.

Kao što je već pomenuto, svet je ovog čoveka nazivao "kralj Tira", ali Gospod mu je dao niži naslov, titulu ***kneza***. Razlog za ovo je taj što istinski kralj Tira nije bio vidljivo biće koje je sedilo na tronu, već je to bilo nevidljivo biće koje je imalo kontrolu nad ovim vidljivim – govorimo o Sotoni, koji je jednom pao iz istog razloga: zbog problema sa ponosom koji ga je odveo u to da sam sebe proglasi božanstvom.

I. PRVO PREBIVALIŠTE: TRON BOŽJI

U Ezekielu 28:11-16, Bog kaže Ezekielu da odvрати svoju pažnju od vidljivog i da je usmeri na nevidljivo. U stihovima koji slede Ezekiel govori o Sotoni.

11 I dođe mi reč Gospodnja govoreći:

*12 "Sine čovečji, pronesi tužaljku za tirskim kraljem i reci mu: Ovako veli Gospodin
Gospod: Ti beše pečat savršenosti, pun mudrosti i savršenstvo lepote.*

*13 Bio si u Edenu, vrtu Božijemu, svaki dragi kamen bio ti je pokrov: rubin, topaz i
dijamant, beril, oniks i jaspis, safir, tirkiz i smaragd te zlato. Izrada tvojih bubnjeva i
svirala tvojih beše spremna za te za dan kad si stvoren.*

*14 Ti beše keruvin pomazan da zaklanja – ta Ja sam te postavio! Bio si na svetoj gori
Božijoj, hodio si posred kamenja ognjenoga.*

*15 Ti savršen beše na putima svojim od dana kada si stvoren, dok se u tebi ne nađe
bezakonje.*

*16 Mnoštvo trgovanja tvojih iznutra te napunilo nasiljem, i ti sagreši. Zato te zbacih s
gore Božije i uništih te, keruvime zaklanjatelju, isred kamenja ognjenoga.*

Primetite da postoji promena titule u stihu 12. Više nije **knez Tira**, već je od ovog trenutka **kralj Tira**. Ovi stihovi sadrže u sebi prva dva od šest prebivališta Sotone. Prvo prebivalište nalazimo u stihu 14b, **Bio si na svetoj gori Božijoj**.

Poprilično je poznato da Biblija koristi jako mnogo simbola. Ovo mnogo i učestalo korišćenje simbola, posebno u području proročkih studija odvelo je do dva temeljna ekstrema. Prvi ekstrem se sastoji u tome da se kaže kako zbog svih ovih simbola čovek ne može sebi da dozvoli da se preduboko zakopa u studiranje Pisama, zato što niko zapravo ne može sa sigurnošću reći šta svi ti simboli predstavljaju. Stoga bi proroštva trebalo posmatrati kao jednu općenitu borbu između dobra i zla, Boga i Sotone; sa time da dobro, da Bog na kraju pobeđuje. Drugi ekstrem se sastoji u tome da se u tumačenju počinju primenjivati nagađanja i to nagađanja koja se često temelje na trenutnim dešavanjima i kao rezultat toga dolazi do raznih špekulacija oko toga šta simboli zapravo predstavljaju. Na kraju se tim simbolima da značenje koje nemaju, niti im je takvo značenje ikad bilo namenjeno u Pismima.

Postoji ravnoteža između ova dva ekstrema. S jedne strane je istina da Biblija koristi jako

puno simbola, ali s druge strane Biblija je dosledna u upotrebi tih simbola. Isti simbol značiće istu stvar, kroz čitavi Stari i Novi Zavet, u gotovo 95 procenata. Na primer, kada god se reč "stena" koristi simbolički, to je uvek simbol Druge Osobe Trojstva, Boga Sina, Isusa Mesije. Kada god se reč "planina" koristi simbolično uvek je to simbol za kralja, za kraljevstvo, ili za tron. Oba ova simbola nalazimo zajedno u jako dobro poznatom proročkom odlomku koji se nalazi u knjizi proroka Danila. U Danilu 2, Nabukodonosor sanja o golemom kipu koji se sastoji od različitih metala, a Danilo tumači da to predstavlja "Vremena Pagana", kada će Pagani imati dominaciju nad Jevrejskim narodom. U svom snu Nabukodonosor vidi mali kamen koji **udari u kip, u njegova stopala od željeza i gline i smrska ih** (stih 34). Danilo ovo tumači na način da nam kaže da to predstavlja drugi Hristov dolazak, kada će su Isus vratiti i zdrobiti pagansku dominaciju nad Jevrejskim narodom. Ali tada, u tom snu, **kamen** počima da raste i da raste sve dok ne postane velika gora i ispuni svu zemlju (stih 35). Danilo kaže da ovo predstavlja uspostavu Mesijanskog Kraljevstva u kojem će Mesija vladati nad čitavim svetom. Da, Biblija koristi mnoge simbole, ali je dosledna u korištenju tih simbola.

Stoga, prvo prebivalište Sotone u stihu 14b, opisano je rečima; **Bio si na svetoj gori Božijoj**, a to znači da je on na neki način bio baldahin koji je zaklanjao (nadsvodio) Tron Božiji.

Ovaj odlomak otkriva nam tri stvari o prirodi Sotone, u vremenu njegovog prvog prebivališta. Prvo, Ezekiel kaže u stihu 12b, **Ti beše pečat savršenosti, pun mudrosti i savršenstvo lepote**. Jevrejski izraz, (ti beše pun), znači "ispuniti određeni obrazac" ili "popuniti kalup do kraja". Kada je Bog počeo da radi Njegovo delo stvaranja, On je sam Sebe ograničio na tačno odedeni kalup i preko toga je odlučio da neće ići. Kada su stvorene životinje, one su ispunile samo jedan deo zadanog kalupa. Kada je čovek stvoren, on je ispunio malo više od tog kalupa; anđeli su zadani kalup popunili još više. Međutim, kada je Sotona stvoren, on je bio **pečat savršenosti, pun mudrosti i savršenstvo lepote**, to jest, ispunio je zadani kalup u dva područja; u području mudrosti i u području lepote. Od svih stvorenih bića Sotona je bio daleko najmudriji i daleko najlepší. Postoji jedna opća tendencija među autorima da portretiraju Sotonu kao gnusno i ružno biće. Mnoge slike i portreti Sotone prikazuju ga kao nekakvo odvratno stvorenje.

Svakako treba istaknuti da ovo nigde u Pismima nije slika Sotone. Nigde u Pismima ga se ne vidi sa rogovima, niti sa repom, niti je obučen u crveno odelo. Zapravo, prema

Pismima, od svih stvorenih bića on je taj koji je najlepší i najmudriji.

Drugu stvar u vezi prirode Sotone u vremenu njegovog prvog prebivališta nalazimo u stihu 14a: ***Ti beše keruvin pomazan da zaklanja***. U nebeskoj sferi, Biblija nam govori o tri reda ili tri različita rangiranja bića koja tamo prebivaju. Najniži red su anđeli, sa Mihajlom koji je poglavar anđela ili Arhandeo. Iznad anđela su po rangu Serafimi. Za njih nam se kaže da imaju šest krila i oni su pomenuti na mestima kao što je Isaija 6 i Otkrivenje 4-5. Najviši red stvorenih bića poznajemo pod nazivom Keruvimi. Kada je Sotona izvorno stvoren, on je pripadao ovom najvišem redu, ali bio je jedan među jednakima. Međutim prema stihu 14, u jednom trenutku u večnosti prošloj, Gospod je uzeo baš tog Keruvima i ***pomazao ga*** ili "mesijanizirao ga", na način da je on postao uzdignut iznad svog keruvimskog reda. Sa ovim događajem, mi ovde vidimo biće koje je najuzvišenije od svih stvorenih bića, ne samo u mudrosti i lepoti, već isto tako i u moći i autoritetu.

Treću stvar u vezi sa prirodom Sotone nalazimo u stihu 15a; ***Ti savršen beše na putima svojim od dana kada si stvoren***. Kada je Gospod stvorio ovo biće, on je bio stvoren bez ijedne pogreške. Bio je toliko bez mane da je čak imao i jedinstvenu sposobnost koju čovek danas nema – sposobnost koja se naziva "moć suprotnog izbora". Govorimo o mogućnosti da osoba napravi izbor koji je suprotan samoj prirodi te osobe. On je bio savršen, bio je svet, pa ipak, imao je moć da učini nesavršene i nesvete izbore. Čovek danas nema takav izbor; svaki izbor koji čovek izvrši u potpunosti je usklađen sa njegovom palom prirodom. Ovaj izbor je nešto što će Sotona napraviti u vremenu svog drugog prebivališta, ne u svom prvom prebivalištu.

II. DRUGO PREBIVALIŠTE: EDENSKI VRT PREKRIVEN DRAGIM KAMENJEM

Poznato nam je iz knjige o Jovu 38:4-7, da su sva anđeoska bića već bila stvorena pre nego šta je otpočelo stvaranje neba i zemlje. Sotona je bio stvoren i prebivao je u svom prvom prebivalištu pred Tronom Božijim i hronološki govoreći nakon za nas nepoznatog protoka određenog vremena dolazi, **stvari Bog nebesa i zemlju**, u Postanku 1:1. Kada je Gospod stvarao nebesa i zemlju, On je predao različite delove univerzuma pod autoritet od Njega određenih anđeoskih bića. Kada je Gospod stvarao ovaj planet, On je predao autoritet nad ovim planetom Sotoni i ovaj planet je otpočeo biti Sotonino drugo prebivalište.

Ovo nam je opisano u Ezekielu 28:13a; **Bio si u Edenu, vrtu Božijemu. Eden** iz Ezekielu 28, nije isti Eden o kojem nam se govori u Postanku 2-3. Eden iz Postanka 2-3, je vrt koji je prekriven vegetacijom, ali ovaj Eden iz stiha 13a, je vrt prekriven dragim kamenjem. Stih 13b, opisuje kako je ovaj planet izgledao kad je tek bio stvoren. Nije bilo ni okeana ni mora. Bio je to predivan mineralni vrt prekriven dragim kamenjem koja su popisana u stihu 13b. Sotona je hodao, **posred kamenja ognjenog**, kako nam to kaže stih 14. Iz tih razloga, drugo prebivalište Sotone može biti nazvano "Vrt Dragog Kamenja" (Mineralni Vrt), za razliku od "Edenskog vrta prekrivenog vegetacijom" o kojem nam govori Postanak.

Tokom vremena tog drugog prebivališta došlo je do pada Sotone. Ezekiel 28:16-17:

16 Mnoštvo trgovanja tvojih iznutra te napunilo nasiljem, i ti sagreši. Zato te zbacih s gore Božije i uništih te, keruve zaklanjatelju, isred kamenja ognjenog.

17 Srce ti se uzoholilo zbog lepote tvoje, mudrost si svoju iskvario sjaja svoga radi. Na zemlju te bacih, položih te pred kraljeve da gledaju u tebe.

Isto kao šta će **knez Tira** učiniti vekovima posle, **kralj Tira** učinio je vekovima pre. Počeo je da na pogrešan način razmišlja o svojoj lepoti, svojoj mudrosti, o sopstvenoj moći i o svom autoritetu. Umesto da ostane u skrušenoj podložnosti Bogu, koji mu je dao sve te stvari po čistoj milosti Svojoj, ponos ga je preplavio i ponos ga je odveo u pad.

Problem je jasno naznačen u stihu 17a:

Srce ti se uzoholilo zbog lepote tvoje, mudrost si svoju iskvario sjaja svoga radi

Pavao je snažno upozorio protiv toga da se novi vernik postavi na poziciju autoriteta u lokalnoj crkvi. U 1.Timoteju 3:6, navodeći kvalifikacije Pavao kaže sledeće: **ne**

новоobraćenik, kako se ne bi uzoholio i pao pod osudu đavlovu. Novoobraćenik, ili novi vernik, nikada se ne sme postaviti na poziciju autoriteta u lokalnoj crkvi i to baš zbog toga što jeste novi vernik. Potrebno je vreme da osoba sazri duhovno, baš kao što je potrebno vreme da osoba sazri fizički. Ukoliko se novi vernik postavi na poziciju autoriteta pre nego duhovno sazri, to će ga jako lako odvesti u to da se ispuni ponosom, a potom će pasti u isti greh u koji je pao Sotona. Prvi grešnik ikada je bio Sotona. A prvi greh ikada je greh ponosa.

Ono šta sadrži ta punina ponosa Sotone rečena nam je u (pet puta Ja ću) Isaija 14:12-14:

**12 Kako pade s nebesa, Svetlonošo, sine zorin! Kako li si oboren na zemlju,
iznuritelju naroda!**

**13 Jer ti si u srcu svom rekao; Ja ću uzaći na nebesa, povrh zvezda Božijih Ja ću
prestolje svoje dići; i Ja ću zasesti na goru sastanka na krajnjemu severu.**

14 Ja ću uzaći u visine oblačne, Ja ću biti poput Svevišnjega.

Od onog trenutka kada je Sotona bio ispunjen ponosom, taj ponos odveo ga je u objavu ovih pet "Ja ću". Svaki pojedini "Ja ću" ima svoje posebno značenje.

Prvo, **Ja ću uzaći na nebesa**. On nije bio zadovoljan sa izuzetno visokim položajem koji mu je već bio dan, bio je čuvar Trona Božijeg i imao je autoritet nad Edenskim vrtom prekrivenim dragim kamenjem. On je želio još viši položaj, veću poziciju od one koju je već imao, ali nema ni jednog višeg položaja osim samog Trona Božijeg. S ovim prvim "Ja ću", on objavljuje želju da uzurpira sam Božiji autoritet. Umesto da poput baldahina bude zaklanjač trona, on je sada poželeo da postane onaj koji sedi na tronu.

Drugo, **povrh zvezda Božijih Ja ću prestolje svoje dići**. Kada god se reč "zvezde" koristi simbolično, uvek je ta reč simbol za anđele, sa jednom mogućom iznimkom. Sa drugim "Ja ću", Sotona objavljuje svoju želju da postane jedini autoritet nad svim anđelima koje je Bog stvorio. Čineći to, on ima nameru da svrgne Mihajla sa njegovog položaja i da sam postane Arhanđeo svih anđela.

Treće, **i Ja ću zasesti na goru sastanka na krajnjemu severu**. Ovi izrazi korišteni su i na drugim mestima od strane proroka kada proroci opisuju Milenijsko ili Mesijansko Kraljevstvo. Sotoni je jako dobro poznato, da je Božiji program za Jevrejski narod, da Mesija vlada nad nacijom Izraela u vremenu Kraljevstva. Treće "Ja ću" objava je njegove

želje da bude Mesijanski vladar nad Izraelom.

Četvrto, **Ja ću uzaći u visine oblačne**. Kada god se reč "oblak" koristi simbolično, uvek je to simbol slave Božije, te jedinstvene slave koja se naziva **Šekina Slava**. To je slava koja pripada samo Bogu i to je ono što Sotona želi samo za sebe.

I peto, **Ja ću biti poput Svevišnjega**. Prema Izlasku 14:18-20, kada god se o Bogu govori kao o **Svevišnjemu**, to naglašava Boga kao onoga koji poseduje nebesa i zemlju. Sa ovim petim "Ja ću", Sotona objavljuje svoju želju da bude jedini koji poseduje sve šta je Bog stvorio u Postanku 1:1.

Ovih pet "Ja ću", rezultat su Sotoninog ponosa i uzrok su da je odveden u pobunu protiv Božijeg autoriteta, u pobunu u koju ga je sledila jedna trećina celokupne anđeoske vojske. Na ovaj način, **svetlonoša, sin zore**, postao je Sotona, Neprijatelj. Od te tačke sud je došao nad njim.

Njegova dela kao i iskvarenost njegove osobnosti opisani su u Ezekielu 28:16-19 Stih 16 kaže:

¹⁶ Mnoštvo trgovanja tvojih iznutra te napunilo nasiljem, i ti sagreši. Zato te zbacih s gore Božije i uništih te, keruve zaklanjatelju, isred kamenja ognjenoga.

Stih 16a, navodi nam sadržaj njegovih zločinstava: **Mnoštvo trgovanja tvojih**. Za kralja Tira, Sotonu, ova stilska figura znači da je išao od jednog anđela do drugog klevećući Boga kako bi zadobio njihovu vernost. Iskvarenost njegovog bića vodila je u to da čini pogrešno, da laže o Bogu. Na ovaj način Sotona je postao otac laži (Jovan 8:44).

Stih 16b opisuje dvostruku osudu Sotone. Prvo, **Zato te zbacih s gore Božije**; izgubio je visoku poziciju da bude onaj koji čuva Tron Božji. Drugo; **uništih te, kerube zaklanjatelju, isred kamenja ognjenoga**. Reč, **uništih te**, ne znači "uništen u svom postojanju", već znači "uništen u svom položaju".

Stih 17 kaže:

**^{17a} Srce ti se uzoholilo zbog lepote tvoje, mudrost si svoju iskvario sjaja svoga radi.
Na zemlju te bacih, položih te pred kraljeve da gledaju u tebe.**

Stih 17b daje nam objavu dekreta kazne kralja Tira:

^{17b} Na zemlju te bacih, položih te pred kraljeve da gledaju u tebe.

Stih 18:

18 Mnoštvom svojih bezakonja, nepravednošću svojega trgovanja oskvrnuo si svoja svetišta. Zato izvedoh oganj isred tebe: on te proždre, i ja te pretvorih u pepeo na zemlji na oči svih koji su te gledali.

Stih 18a još više nam otkriva o njegovim grešnim delima. Prvo: **Mnoštvom svojih bezakonja**. Reč, **bezakonja**, odnosi se na njegovu unutarnju iskvarenost. Drugo: **nepravednošću svojega trgovanja**. Iskvarenost njegovog karaktera vodila je u iskvarena dela a on je zauzvrat iskvario i druge anđele klevećući Boga. Treće: **oskvrnuo si svoja svetišta**. Zbog toga šta je sotona sagrešio dok je još uvek bio na Nebu uneo je iskvarenost u Nebo. Zbog ovoga je bilo potrebno i neophodno čišćenje krvlju Mesije (Jevrejima 9:23-26).

Nadalje, tri stvari dolaze posredstvom kazne u stihu 18b. Prvo, **Zato izvedoh oganj isred tebe**. Drugo, **on te proždre**. I treće, **i ja te pretvorih u pepeo na zemlji na oči svih koji su te gledali**.

I stih 19 nam kaže:

19 Svi koji te poznaju među narodima zgroziše se nad tobom; postao si užaš i doveka te biti neće.

Stih 19 nam daje tri ishoda. Prvo, **Svi koji te poznaju među narodima zgroziše se nad tobom**. Anđeli i oni među čovečanstvom koji su ga sledili biće zgroženi nad njegovom smrti. Drugo, **postao si užaš**. Treće, **doveka te biti neće**. Iako Sotona jeste večno biće, on više neće postojati na ovoj zemlji i neće više biti aktivan. U tom smislu ga više **biti neće**. ²

Kada je Bog osudio Sotonu, On je osudio i sve što se nalazilo pod autoritetom Sotone, a to znači da se dogodio sud nad tom izvornom zemljom. Iako zemlja izvorno nije stvorena takva, zemlja je postala **pusta i prazna** (Isaija 45:18). Predivan mineralni vrt kakav je zemlja nekada bila, postao je u potpunosti prekriven okeanima. Neko vreme posle ovog suda dolazi šest dana stvaranja koji su zabeleženi u Postanku 1. Potpuno je jasno da Postanak 1:2 opisuje stanje haosa. Suštinski, pitanje se svodi na sledeće: Da li je Bog taj

koji je stvorio haotično stanje, pa je posle to dovodio u red, ili je to stanje haosa nešto što je posle postalo takvo? Teško je poverovati da je Bog stvorio kaos, jer kada Bog nešto stvara, On to stvara savršenim. Autor veruje da je kaos stanje koje je takvo postalo zbog pada Sotone. Stoga, autor ne veruje da Postanak 1:2 opisuje izvorno stvaranje haosa. Nadalje, određeni Jevrejski izraz, **tohu vavohu**, koji se tu koristi, kada god se koristi na drugim mestima u Jevrejskom Starom Zavetu, nosi sa sobom koncept Božije osude. Čak i voda, na toj globalnoj skali oslikava sveopštu, Božansku osudu. Zato bi bilo potrebno uvideti da postoji određeni vremenski jaz između Postanka 1:1 i Postanka 1:2.

Očigledno je stoga, da ovaj autor smešta pad Sotone u vremenu između Postanka 1:1 i Postanja 1:2. Ovo gledište se često naziva "teorija jaza" (teorija vremenskog procepa). Međutim, jako puno ljudi koji se drže ove teorije to čine samo zbog "mesta za dinosaure". Takvi pokušavaju da uguraju fosile i geološko doba u ovaj vremenski jaz i na taj način su prisiljeni da taj jaz posmatraju kao da traje milionima ili čak milijardama godina. Mnogi žele da taj vremenski jaz bude tu samo kako bi bolje prilagodili svoja tumačenja Pisama i spojili to zajedno sa određenim naučnim teorijama, čineći na taj način ovaj vremenski razmak zgodnim mestom u koje mogu ugurati geološka razdoblja i sve te zabeležene fosile. Činiti sve ovo da bi se zadovoljile sve naučne teorije u potpunosti je bespotrebno. Ovo ni na koji način ne izražava gledište ovog autora jer, gledajući kroz Pisma nemoguće je da se dogodila bilo kakva smrt pre čovekovog pada (Rimljani 5:12). Postoji vremenski jaz između Postanka 1:1 i Postanka 1:2, i on je tu samo zbog pada Sotone i nije neophodno da se radi o nekom dugom vremenskom periodu.

Šestog dana stvaranja Bog je stvorio čoveka i dao mu je autoritet nad ovim planetom. Ali kada je čovek pao, Sotona je uzurpirao autoritet nad zemljom, postavljajući na taj način pozornicu za svoje delovanje u trećem prebivalištu.

III. TREĆE PREBIVALIŠTE : ATMOSFERSKA NEBESA (NEBESKI PROSTORI)

Treće, a to je ujedno i sadašnje prebivalište Sotone pominje nam se u Efescima 2:2 i u 6:12

Efesci 2:2;

...u kojima ste nekada hodili kada ste se držali običaja ovog sveta, po vladaru vlasti zraka, duhu koji sada deluje u sinovima nepokornosti...

Efescima 6:12;

Jer naša borba nije protiv krvi i tela, već protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladara ovog mračnog sveta i protiv zlih duhovnih sila u nebeskim prostorima.

U Efescima 2, Sotona je ***vladar vlasti zraka***. U Efescima 6, on je u ***nebeskim prostorima***. Stoga sotonsko treće, sadašnje prebivalište, može se opisati kao atmosferska nebesa. On živi u zračnim prostorima atmosfere.

Iako atmosferska nebesa sada jesu treće prebivalište Sotone, on zapravo ima dozvolu pristupa na još dva lokaliteta. Prvo on ima dozvolu pristupa na Nebo i često je koristi. Do ovog dana, kada on želi, još uvek može da ode na nebo i da stane pred samo prisustvo Božije (Knjiga o Jovu 1:6; 2:1). Kada god Sotona koristi ovu dozvolu pristupa u samo Nebo, on to koristi iz samo jednog razloga: da bi bio ***optuživač naše braće***; ne samo protiv Jova, već su njegove optužbe i protiv Izraela, (Zaharija 3:1), kao i protiv vernika danas, (Otkrivenje 12:10). Kada god vernik padne u stanje neispovedenog greha, pre ili posle, Sotona će stati pred Tron Boga Oca da bi optužio tog vernika. To je razlog zašto vernici još uvek trebaju Isusovu službu kao njihovog Advokata. Kada god Sotona ima bilo kakav temelj da ih optuži, Isus može reći: "Njihov greh stavi na moj račun. Ja sam platio za taj greh kada sam za tu osobu umro na krstu". Na ovaj način Ješua još uvek vrši službu kao naš Advokat. Sa druge strane vernici imaju odgovornost da dobro paze da ne daju Sotoni temelja da nas može optuživati pred Tronom Božijim.

Drugo mesto na koje Sotona ima pristup je zemlja. On je još uvek ***vladar ovog sveta*** (Jovan 12:31). On je još uvek ***bog ovog sveta*** (2. Korinćanima 4:4) i on je još uvek princ ***svih carstava ovog sveta*** i može da ih ponudi kome god on to želi (Luka 4:5-7).

Kada on odluči da koristi ovu dozvolu pristupa na zemlju, on dole dolazi u jednom od ova dva oblika. Prvi oblik je oblik ***ričućeg lava*** (1. Petrova 5:8). Svrha ovog dolaženja kao

ričući lav, jeste da bi uništio. Ovo je način na koji se Sotona često pojavljivao za Jevrejski narod kroz čitavu istoriju Jevrejskog naroda. Sotona radi na principu, da "koga god Gospod ljubi, Sotona ga mrzi". Kroz Proroke i Novi Zavet, Gospod nam priča o Svojoj večnoj ljubavi prema narodu Izraela; Stoga, Sotona je vodio i vodi neprekinuti rat protiv Jevreja tražeći način da ih uništi kada god se za to ukaže prilika. Sotona se često pojavljivao kao **ričući lav** i za Crkvu. U ranim vekovima crkvene istorije, Sotona je koristio Rimsku vlast. Na hiljade vernika bačeni su kao hrana stvarnim, doslovnim lavovima u arenama Rima. Kao što je koristio Rimsku vlast, da pokuša da zatre Crkvu tog vremena, na isti način i danas, u komunističkim i u muslimanskim zemljama, on još uvek koristi vlasti u pokušaju da zatre grupe vernika koje postoje u tim zemljama.

Drugi obik koji Sotona koristi kada dolazi na zemlju je **anđeo svetla** (2. Korinćanima 11-14). Kada dolazi u ovom obliku svrha Sotone je prevara. Sotonski peti "ja ću" bio je: **ja ću učiniti sebe poput Svevišnjega**. Čak i Sotona zna da on ne može da bude **svevišnji**, tako da je on odlučio da postane upravo, **poput** Svevišnjega. Stoga je Sotona pokrenuo program falsifikata, da bi učinio da prevara saživi, čak i među istinskim vernicima, ohrabrujući ih da postanu jako orijentisani ka doživljavanju snažnih iskustava i istovremeno ih čineći slepima za njihovu potrebu da pomno i predano proučavaju Reč Božiju. Program prevare on provodi i protiv vernika, (2. Korinćanima 11:3) i protiv nevernika, (Otkrivenje 20:3).

Priroda falsifikata je da on izgleda poput izvornika. Krivotvoreni novac nije nekakva očigledna papirnata prevara, već takav novac itekako izgleda kao da je originalan. Mnogi ljudi mogu da barataju krivotvorenim novcem bez da su uopšte svesni toga, zato jer je jako mali broj obučen da uoči razliku između krivotvorine i originala. Međutim, krivotvorina uvek ima nekakav nedostatak na sebi. Možda je korišten pogrešan tip papira, možda pogrešna vrsta tinte ili pogrešan dizajn, u nekom jedva zametnom uglu novčanice, ali nikada se ne radi o očiglednoj prevari. Pogreška može biti uočena samo od nekoga ko izuzetno dobro poznaje original.

Pre nekoliko godina, bio je jedan članak o načinu na koji FBI osoblje biva obučavano da uoči razliku između krivotvorenog i pravog novca. Princip koji oni koriste, nije da počnu sa krivotvorinama, već počinju sa pravim novcem. Rukuju njime, pregledavaju ga, proučavaju novčanice raznih apena, sve dok onaj pravi ne upoznaju jako, jako dobro. A onda polako jako polako, bez da im se to kaže, ubaci im se krivotvoreni novac. Osposobljeni su da uoče krivotvorinu upravo zbog toga što izuzetno dobro poznaju original. Ista stvar itekako je

istina za duhovne stvarnosti. Prva i najosnovija stvar u ovome što živimo, je da jako dobro upoznamo original, a taj original sadržan je u pisanoj Reči Božijoj. Obaveza vernika je da proučava i studira Reč Božiju, da upozna dobro Božiji plan i program, i da dobro, dobro zna Božije načine na koje On stvari čini danas. Tada će osoba biti sposobna da prepozna prevarnu krivotvorinu, jer sam dobro pozna originalni plan.

Na isti način krivotvoreni, Sotonski plan, izuzetno mnogo nalikuje originalnom planu i programu Božijem, koji je sadržan na stranicama Pisama. Sotonski program neće imati očigledne defekte u sebi. Stoga vernici moraju biti itekako istrenirani u Pismima, da bi na taj način bili osposobljeni da uoče razliku između istinskog i krivotvorine.

Prirodu ovog krivotvorenog programa nalazimo u 2. Korinćanima 11:3-4;

3 No bojim se da se – kao što zmija zavede Evu svojim lukavstvom – tako ne pokvare misli vaše i odvrate od prostodušnosti i čistote koja je u Hristu.

4 Jer ako onaj koji dolazi, propoveda drugog Isusa, kojega mi nismo propovedali; ili ako primate drugog duha, kojega niste primili-, ili drugo evanđelje, koje niste prihvatili – dobro to podnosite.

U stihu 4, Pavle nam označava tri stvari u reči "drugi": drugi Isus, (drugi) **duh**, (drugo) **evanđelje**. Grčki jezik ima dve različite reči koje znače "drugi", ali svaka od tih reči nosi u sebi pomalo drugačije značenje. Prvi termin znači "drugi iste vrste". Drugi termin znači "drugi drugačije vrste". Sa ovim na umu, doslovno iščitavanje ovog stiha iz 2 Korinćanima 11:4 izgledalo bi ovako: Jer ako onaj koji dolazi, propoveda drugog Isusa iste vrste, kojega mi nismo propovedali; ili ako primate drugog duha drugačije vrste, kojega niste primili, ili drugo evanđelje drugačije vrste, koje niste prihvatili – dobro to podnosite.

Za evanđelje koje im je bilo propagirano nam se kaže da je to drugo evanđelje drugačije vrste. Izvor je drugi duh drugačije vrste. Isus koji je bio predstavljen ili propagiran je drugi Isus iste vrste. On izgleda poput Isusa iz Novog Zaveta, ali je krivotvorina.

Stihovi 13 i 14 kažu:

13 Jer takvi su ljudi lažni apostoli, prevarni radnici koji se pretvaraju u apostole Hristove.

14 Nije ni čudo! Ta sam Sotona pretvara se u anđela svetlosti.

Oni koji propagiraju krivotvorenog Isusa, u potpunosti su nam prikazani kao **lažni apostoli**, ali oni ne izgledaju tako zato što se "pretvaraju" da bi izgledali poput i da bi zvučali poput stvarnih sluga Hristovih. Čineći to, oni zapravo odražavaju svoga istinskog

gospodara – Sotonu, anđela tame, koji se pretvara da bi izgledao poput **anđela svetla**. Priroda ovog programa falsifikata je da propagira Ješuu koji je jako sličan Ješui iz Novog Zaveta, ali zapravo je falsifikat.

Kako daleko može da ode ovaj program falsifikata jako dobro nam je pokazano u Matej 7: 22-23:

22 Mnogi će mi reći u onaj dan: "Gospode, Gospode, nismo li mi u Tvoje ime prorokovali i u Tvoje ime zloduhe izgonili i u Tvoje ime mnoga silna dela činili?"

23 I tada ću im priznati: "Nikada vas nisam upoznao! Odstupite od Mene, vi koji bezakonje činite".

Trebalo bi biti jako pažljiv i primetiti šta su sve ti ljudi bili sposobni da postignu u ime krivotvorenog Isusa. Bili su sposobni da isteruju demone; bili su sposobni da prorokuju o događajima koji će se tek dogoditi; bili su osposobljeni da izvode čuda, poput čuda ozdravljenja, između ostalog. Pa ipak Ješua će im reći: **Nikada vas nisam poznao!** Razlog zašto sve ove izvanjske manifestacije među njima i oko njih ne dokazuju ništa, je upravo taj šta Sotona sve to može da kopira. Istinski test nikada nije postojanje ovih izvanskih očitovanja. Istinski test je uvek usklađenost sa Pismima. Da li je ono šta je bilo rečeno, da li je ono šta je bilo učinjeno, i da li je ono šta je bilo podučavano, usklađeno sa učenjima pisane Reči Božije; mi jednostavno nemamo nikakav drugi test po kojem bi mogli prosuditi. U ovim našim modernim vremenima, jako se veliki naglasak stavlja na senzacionalnosti, na iskustva, na osećaje, jako je puno vernika uhvaćeno u različite "super – duhovne" pokrete, iz ni jednog drugog razloga, već upravo zbog postojanja tih izvanjskih manifestacija. Čineći i živeći tako, ti ljudi nikad ne dospeju do zrelosti u veri i nikada u sebi ne proizvedu onakav plod kakav Gospod hoće da vernici proizvedu.

Ono što također ima veze, kao deo trećeg prebivališta Sotone, je njegov rad u donošenju kušnji preko kojeg je on uspeo da uzurpira autoritet nad zemljom i da prouzroči pad čoveka. Do dana današnjega, on još uvek vrši autoritet kao **vladar** i kao **bog** ovog sveta (Jovan 12:31; 2. Korinćanima 3:4). Prouzročivši pad čoveka, Sotona je uspeo u tome da ukloni čoveka sa pozicije u kojoj je čovek trebao da provodi autoritet nad zemljom, autoritet koji mu je dat od Boga kada je stvoren.

Da sumiramo sotonsko treće prebivalište: danas je njegovo prebivalište atmosfera; on ima pristup na nebo kao **onaj koji optužuje**; on ima pristup na zemlju, da li kao **ričući lav** sa

svrhom da uništi, ili kao **anđeo svetla** sa svrhom da prevari. Program falsifikata širi se preko falsificiranih slugu Ješuinih (2. Korinćanima 11:13), oni propovedaju krivotvorenog Isusa (2. Korinćanima 11:3), i izvode krivotvorene znake, znamenja i čuda (Matej 7:22-23).

Poslednja tri prebivališta Sotone su još uvek budućnost, a sva tri ih nalazimo u knjizi Otkrivenja.

IV. ČETVRTO PREBIVALIŠTE: ZEMLJA

Sotonino četvrto prebivalište nalazimo u Otkrivenju 12, i tamo su opisani događaji koji će se dogoditi tokom središnjeg perioda Velike Nevolje. Među svim ovim događajima, nalazi se događaj koji je zabeležen u stihovima 7-12.

Sotona je izbačen iz svog trećeg prebivališta u stihovima 7-9:

7 I nasto rat na nebu: Mihajlo i njegovi anđeli zaratiše protiv aždaje. I aždaja zarati i anđeli njegovi.

8 I ne nadjačaše. I ne nađe se više za njih mesto na nebu.

9 I bi bačena velika aždaja, stara zmija, koja se zove Đavo i Sotona, Zavodnik svega sveta. Bi bačen na zemlju, a s njime behu bačeni i anđeli njegovi.

U sred Velike Nevolje, izbit će rat u trećem i sadašnjem sotonkom prebivalištu, u atmosferskim nebesima. U tom ratu, Sotona će biti poražen, a Mihajlo će biti osposobljen da zbací njega i trećinu anđela dolje, u njegovu četvrto prebivalište. Njegovo četvrto prebivalište biće ograničeno na zemlju u vremenu druge polovine Velike Nevolje – u trajanju od 3,5 godine. Sotonski plan i program tokom tog vremena koje će on provesti u svom četvrtom prebivalištu biće da jednom zauvek uništi i zatre Jevreje (Otkrivenje 12:6, 13-17).

Biće dva rezultata, ili ishoda, ovog anđeoskog rata: jedan rezultat je za nebo, a drugi je za zemlju. Rezultat za nebo nalazimo u stihovima 10-12a:

10 I čuh snažan glas gde govori u nebu: "Sada nasto spasenje i sila i kraljevstvo Boga našega i vlast Pomazanika njegova! Jer zbačen je tužitelj braće naše koji ih je dan i noć optuživao pred Bogom našim".

11 I oni ga pobediše zbog krvi Janjetove i zbog reči svedočanstva svoga; i ne uzljubiše život svoj sve do smrti.

12a Zbog toga se veselite, nebesa i vi koji u njime prebivate!

Rezultat za nebo je radovanje. Razlog za sve ovo radovanje je taj što će sotonka dozvola s kojom ima pristup u nebo sada biti uklonjena. Nikada više Sotoni neće biti moguće da stane pred Božijim prisustvom da bi optužio braću. Nikada više Sveti koji su već na nebu neće morati da slušaju optužbe protiv braće za koje je Ješua umro.

Ali rezultat za zemlju je **jao**, prema stihu 12b:

**12b Jao vama, stanovici zemlje i mora, jer đavo siđe k vama sa gnevom velikim
znajući da vremena malo ima!**

Šta se zemlje tiče, ništa drugo osim **jao**. Razlog zašto je, **jao**, je taj što Sotona sada zna da je njegovo vreme jako kratko – samo 3,5 godine. I znajući da vremena ima malo, on je jako, jako ljut.

Sotonske aktivnosti u vremenu njegovog četvrtog prebivališta dane su nam u stihu 13:

**13 Kad je aždaja videla da je zbačena na zemlju, poče da progoni onu ženu koja je
rodila muško dete.**

Ovaj stih nam kaže da je jednom kada je Sotona bačen na zemlju, on poče da progoni ženu. Ali ko je ta žena? Prema Otkrivenju 12:1-6, ona prestavlja naciju Izraela, jer ona je ukrašena, **obučena u sunce... mesec... i ...dvanest zvezda**, sve su to uobičajene Starozavetne figure koje se odnose na Izrael. Starozavetnu pozadinu za ovaj znak nalazimo u Josipovom snu, u Postanku 37:9-11, gde sunce prestavlja Jakova, mesec prestavlja Rahelu, koja je postala simbol Jevrejskog materinstva, a dvanest zvezda prestavlja dvanest sinova Jakovljevih, iz kojih je poteklo dvanest plemena. Žena prestavlja Izrael, a Sotona će progoniti Jevreje u vremenu druge polovine Velike Nevolje.

Otkrivenje 13 otkriva nam dva bića koje će Sotona koristiti u svom programu za uništenje Jevreja: Antihrist (stihovi 1-10) i Lažni Prorok (stihovi 11-18).

V. PETO PREBIVALIŠTE: BEZDAN (AMBIS)

Sotonsko peto prebivalište dano nam je u Otkrivenju 20:1-3:

1 Onda videh jednog anđela kako silazi s neba. U ruci je imao ključ od Bezdana i veliki lanac.

2 On šćepa Aždaju, Staru Zmiju, to jest đavola, Satanu, okova je na hiljadu godina, 3 pa je baci u Bezdan, koji nad njom zaključa i zapečati, da više ne zavodi narode dok se ne navrši hiljadu godina. Posle toga treba da bude na kratko pušten.

Posle Drugog Dolaska Mesije, Sotona će biti okovan i zatočen u svom petom prebivalištu, u Bezdanu. Bezdan je deo Šeola ili Hada, koji je privremeno mesto zatočeništva za pale anđele. Neki od tih anđela su sada tamo čekajući da budu pušteni u vremenu Velike Nevolje. Sotona će biti zatočen tamo u trajanju od hiljadu godina, istih hiljadu godina za vreme kojih će trajati Mesijansko Kraljevstvo. Svrha njegovog zatočeništva je ta, da više neće biti slobodan da provodi svoje delo prevare među narodima. Ali to svezivanje nad njim je učinjeno uz obećanje da će biti oslobođen, na jedno kratko vreme da bi iskušao ljudsku vrstu, barem još jedanput. Zbog ovog zatočeništva Sotone i kroz kraljevanje Bogočoveka, Isusa Mesije, čovek će ispuniti svoj poziv da provede i uspostavi autoritet nad svom zemljom kao što nam je to jasno kazano u poslanici Jevrejima 2:5-9

Dva rezultata će proizići od zatočeništva Sotone u Bezdanu: Jedan se odnosi na greh, a drugo se odnosi na smrt. Prvo u odnosu na greh. Zbog toga što će Sotona biti zatočen u ovom petom prebivalištu, greh će unutar kraljevstva u velikoj meri biti smanjen, ali neće biti eliminisan. Razlog što neće biti eliminisan je taj što će se ljudi tokom Milenijskog Kraljevstva rađati sa istom grešnom prirodom sa kojom se i danas rađaju svi ljudi i koju smo nasledili od Adama. Grešna priroda čoveka sasvim je sposobna da bude uzrok da čovek poćini greh. Čak da danas nema ni Sotone, ni njegovih demona, ljudska bića bi i dalje činila greh, upravo zbog svoje grešne prirode. Stoga, greh neće biti u potpunosti eliminisan, ali biće uvelike smanjen u vremenu Kraljevstva, jer u tom vremenu neće biti sotonskih ili demonskih iskušenja.

Ista ova stvar je istina i za smrt; biće uvelike smanjena, ali još uvek neće biti eliminisana. Prema Isaiji 65:20, zajedno sa nekim Novozavetnim otkrivenjima, ono što možemo naućiti

o životu i o smrti unutar Kraljevstva u suštini je sledeće: U vremenu kada Kraljevstvo tek otpočne, svaki pojedinu koji uđe u Kraljevstvo biće vernik. U vremenu koje će proticati, ti vernici unutar Kraljevstva, koji će i dalje imati svoja prirodna tela, rađaće decu. Ta deca biće rođena sa istom grešnom prirodom s kojom se sva ljudska bića rađaju i koju smo nasledili od Adama; Grešna priroda koja ima potrebu da bude regenerisana verom u smrt, pokop, i uskrsnuće Mesije za njihove grehe. Također prema Isaiji 65:20, onima koji su rođeni u Kraljevstvu, biće dana mogućnost da do svog stotog rođendana prime Gospoda. Ukoliko prihvate Mesiju živeće tokom čitavog vremena Kraljevstva i nikada neće umreti. Ovo je razlog zašto Biblija nikada ne govori o vaskrsenju Milenijskih svetih. Oni koji ustraju u svojoj neveri, umreće u dobi od sto godina; Ni jednom neverniku neće biti dozvoljeno da proživi i jedan dan duže od svog stotog rođendana. Stoga, smrt će uvelike biti smanjena ali neće biti eliminisana; u Kraljevstvu smrt će biti samo za nevernike. ³

VI. ŠESTO PREBIVALIŠTE: OGNJENO JEZERO

Šesto prebivalište Sotone, koje je ujedno i njegovo poslednje prebivalište, zabeleženo je u Otkrivenju 20:7-10

**7 A kad se navrši hiljadu godina, Sotona će biti pušten iz tamnice svoje,
8 te će izaći da zavede narode s četiriju krajeva zemlje, Goga i Magoga, i skupi ih za
boj. Njih će brojem biti kao peska morskoga.**

**9 I uzađoše na širinu zemaljsku i opkoliše tabor svetih i ljubljeni grad. I siđe s neba
oganj od Boga i proždre ih.**

**10 A njihov zavodnik, đavo, bi bačen u jezero ognjeno i sumporno, gde su Zver i
Lažni Prorok, i onde će se mučiti danju i noću, u veke vekova.**

Posle hiljadu godina Sotona će biti pušten iz svog petog prebivališta i ponovo će vršiti svoje delo prevare među svim nacijama pagana (stih 8). U poslednjem veku Milenijskog Kraljevstva, mnogi su rođeni i mnogo ih je koji su ispod dobi od sto godina i mnogi od njih su nevernici. Između svih tih nevernika, Sotona će okupiti poslednju armiju, za poslednju pobunu protiv Božijeg autoriteta. Međutim, kada sve te armije uđu u zemlju Izraelsku, biće jako brzo razbijeni vatrom sa neba (stih 9). U tom trenutku Sotona će ući u svoje šesto i poslednje prebivalište: ognjeno jezero, koje će biti njegovo prebivalište **u veke vekova** (stih 10).⁴

Sa ovim činom poslednje pobune, Milenijsko Kraljevstvo doći će do kraja i tamo će se dogoditi jedno prenošenje autoriteta onako kako nam je opisano u 1. Korinćanima 15:24-26:

**24 Potom – svršetak; kada preda Kraljevstvo Bogu i Ocu, kad zbací svako
poglavarstvo i svaku vlast i silu.**

25 Jer on treba kraljevati dok ne položi sve neprijatelje pod noge svoje.

26 Poslednji neprijatelj koji se zbacuje bit će smrt.

U konačnici, moć i autoritet Kraljevstva mora biti ponovo vraćena Bogu Ocu. Ali ovo se može desiti tek nakon što svaki neprijatelj čoveka bude zbačen i kada više ne bude nikakvog izazova za Božije propise, autoritet i Njegovu moć (stih 24). Upravo iz ovog razloga, Mesija mora da vlada sve do trenutka dok se i onaj poslednji neprijatelj čoveka ne

bude doveo pod podložnost (stih 25). Nije Sotona taj koji je čovekov poslednji neprijatelj, već je poslednji neprijatelj ono što je ušlo u ljudsko iskustvo zbog sotonske kušnje prvih roditelja (stih 26). Kao direktan rezultat Adamovog pada, smrt je postala deo ljudskog iskustva, i to je tako, okrutno i nemilosrdno. Svaki pojedinac u istoriji, do sada, bio je podložen tom procesu smrti, osim dva čoveka u Starom Zavetu; osim Enoha i Ilije. Svako koji sad živi, proći će kroz proces smrti, osim ako se Uzdignuće ne desi za naših života. ⁵ Ali kada jednom Sotona bude zatočen u svom šestom i konačnom prebivalištu, smrt će biti ukinuta.

Smrt će biti ukinuta za sve ljude, za vernike i za nevernike, ali biće dve različite sudbine. Biće ukinuta za vernike zato što će vernici postati učesnici onoga što Biblija naziva Prvim Uskrsnućem. Prvo uskrsnuće je samo za vernike, sa svrhom da oni provedu večnost s Trojednim Bogom u Novom Jerusalimu, na novoj zemlji, koju će Bog stvoriti u skladu s onim što piše u Otkrivenju 21-22.

Unatoč tome, smrt će isto tako biti ukinuta i za sve nevernike, zbog njihovog učestvovanja u onome što Biblija naziva Drugim Uskrsnućem. Drugo uskrsnuće je samo za nevernike, a sa svrhom da oni mogu da stanu ispred Velikog Belog Prestolja Osude, da bi se odredio stepen njihove kazne i da potom budu bačeni u ognjeno jezero, u sudbinu koja je gora od smrti: da tamo u ognjenom jezeru provedu večnost sa Sotonom i da budu mučeni dan i noć u veke vekova.

Ono šta određuje kojim putem će osoba poći i kakva će njegova sudbina biti, kada bude ukinuta smrt za sve ljude, nalazimo u 1. Korinćanima 15:1-4

1 Obznanjujem vam braćo, evanđelje koje vam navjestih, koje i primiste, u kojem i stojite,

2 po kojem se i spasavate – ako držite reč koju sam vam evanđeljem navestio, osim ako uzalud uzverovaste.

3 Jer predadoh vam ponajpre ono što i primih, da Hrist umre za grehe naše u skladu sa Pismima,

4 i da bi pokopan i da bi vaskrsnut treći dan u skladu sa Pismima.

Evanđelje je to koje određuje sudbinu svakog čoveka. Sadržaj evanđelja jednostavan je, da gotovo ne može biti jednostavniji, tri jako jednostavne tačke: prvo, ***Hrist umre za***

grehe naše; drugo, **i da bi pokopan**; i treće, **i da bi vaskrsnut treći dan u skladu sa Pismima**. Ukoliko osoba na jedan jednostavan način veruje i prihvata ovakav jednostavan sadržaj evanđelja, smrt će za takvog biti ukinuta i njegova budućnost biće predivna večnost u Novom Jerusalimu. Međutim, ukoliko osoba odbacuje ovaj jednostavan sadržaj evanđelja, smrt će i za njega biti ukinuta i biće odveden u to da provede večnost u ognjenom jezeru, što je mnogo gore nego sama smrt.

---

¹ Detaljnija studija o Šest Prebivališta Sotone kao i o drugim proročkim temama može se pronaći u proširenom izdanju *The footsteps of the Messiah*, knjige Dr. Arnolda G. Fruchtenbaum-a. Ova knjiga se može nabaviti preko organizacije Ariel Ministries

² Za detaljniju studiju o ovoj temi videti Radio Manuscript #156, "The Fall of Satan According to Ezekiel 28:11-19", kao i #77, "Satanology: The Doctrine of Satan".

³ Za više informacija o ovoj temi videti Radio Manuscript #42, "The Seventy-Five Day Interval".

⁴ Za više informacija o ovoj temi videti Radio Manuscript #45, "After the Kingdom".

⁵ Za više informacija o ovoj temi videti Radio Manuscript #39, "The Rapture of the Church".

Prevod: Branko Gotovac (2017)